

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
П-2 У. 1367/16
23.02.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Томислава Медведа, председника већа, Ненада Стојановића и Драгана Јовановића, чланова већа, са судијским помоћником Сандром Пауновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Топличког центра за демократију и људска права, Прокупље, Кнез Михаилова 36/2, кога заступа Драган Добрашиновић, председник Управног одбора, ради поништаја решења тужене Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки Републике Србије, број 4-00-2719/2015 од 04.11.2015. године, у предмету јавне набавке, у нејавној седници већа, одржаној дана 23.02.2017. године, донео је

ПРЕСУДА

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки Републике Србије, број 4-00-2719/2015 од 04.11.2015. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем, коначним у управном поступку, усваја се као основан захтев за заштиту права поднет од стране Удружења „Топличког центра за демократију и људска права”, Прокупље, у својству именованог грађанског надзорника за отворени поступак јавне набавке радова – изградња комплекса чеоне наплатне станице на државном путу I-A реда бр. 1 (аутопут Е-75) на км 605+635 и базе за одржавање путева у к.о. Врчин, општина Гроцка, Град Београд, ЈН бр. 88/2015, за који је позив за подношење понуда објављен дана 17.09.2015. године на Порталу јавних набавки, наручиоца ЈП “Путеви Србије” из Београда.

У тужби поднетој Управном суду 27.01.2016. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа наводећи да је тужени орган донео оспорено решење којим се захтев грађанског надзорника, овде тужиоца, усваја као основан, стим да решење има само декларативни карактер, односно да нема никаквих последица усвајања захтева за заштиту права. Указује да је сагласно одредби члана 157. став 6. тачка 1. Закона о јавним набавкама, требало да у случају када тужени орган утврди да је захтев основан, поступак јавне набавке поништи у целини или делимично, зависно од карактера утврђених повреда закона. Предлаже да Суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање.

У одговору на тужбу, тужени је остао при разлозима датим у образложењу оспореног решења, при чему указује да тужилац нема активну легитимацију за подношење тужбе и да је поступио у складу са одредбама из члана 157. став 6. тачка 1. и става 7. Закона о јавним набавкама. Предлаже да уколико Суд, евентуално другачије одлучи, мериторно, на основу члана 43. Закона о управним споровима, размотри тужиочев захтев за заштиту права.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списка ове управне ствари, одлучујући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. став 2. и став 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Основано се, по оцени Управног суда, тужбом указује да је приликом доношења оспореног решења, повређен закон на штету тужиоца.

Одредбом члана 198. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), прописано је да се диспозитивом решава о предмету поступка у целини и о свим захтевима странака о којима у току поступка није посебно решено. Ставом 2. диспозитива истог члана Закона, прописано је да диспозитив мора бити кратак и одређен, а ако је потребно, може се поделити и на више тачака.

Одредбом члана 157. став 6. тачка 1. Закона о јавним набавкама („Службени гласник РС“, број 124/12...68/15), прописано је да Републичка комисија решењем усваја захтев за заштиту права као основан, у целини или делимично поништава поступак јавне набавке.

Из образложења оспореног решења произлази да је тужени орган констатовао да је и поред основаности предметног захтева за заштиту права тужиоца, у својству именованог грађанског надзорника за отворени поступак јавне набавке радова – изградња комплекса чеоне наплатне станице на државном путу I-A реда бр. 1 (аутопут Е-75), у потпуности нелогично и неоправдано да се утврди постојање последица по предметни поступак јавне набавке због повреде одредбе члана 28. став 7. Закона о јавним набавкама. Ово с разлога, јер захтев за заштиту права, којим је указао на напред наведену повреду, подноси именовани грађански надзорник који је исту уочио тек након 21. дана од дана када су се у његовом поседу нашао сва релевантна документа на ту околност, што значи да је искључиво због његове неактивности и незаинтересованости која је у супротности са утврђеним одредбама члана 28. истог Закона, а посебно одредбама Правилника о грађанском надзорнику („Службени гласник РС“, број 29/13), онемогућено њено правовремено отклањање без повреде начела ефикасности и економичности из члана 9. наведеног Закона. Тужени орган је посебно имао у виду да радње наручиоца у предметном поступку јавне набавке јасно указују да је био свестан своје обавезе да у предметни поступак јавне набавке укључи грађанског

надзорника који је и именован на његов изричит захтев, као и чињеницу да пре његовог именовања није предузео ниједну радњу у предметном поступку јавне набавке, односно да је прву радњу предузео тек када је примио решење којим је Управа за јавне набавке именovala грађанског надзорника. Имајући у виду напред изнето, тужени орган је, с позивом на одредбу члана 157. став 6. тачка 1. Закона о јавним набавкама, усвојио као основан захтев за заштиту права поднет од стране тужиоца, у својству именованог грађанског надзорника за отворени поступак јавне набавке радова – изградња комплекса чеоне наплатне станице на државном путу I-A реда бр. 1 (аутопут Е-75) на км 605+635 и базе за одржавање путева у к.о. Врчин, општина Гроцка, Град Београд, ЈН бр. 88/2015, за који је позив за подношење понуда објављен дана 17.09.2015. године на Порталу јавних набавки, наручиоца ЈП “Путеви Србије” из Београда.

Имајући у виду цитирану одредбу члана 157. став 6. тачка 1. Закона о јавним набавкама, Суд налази да у конкретном случају тужени орган није могао оспореним решењем да одлучи да је захтев тужиоца основан, а да потом, у целини или делимично не поништи поступак јавне набавке. Како је у диспозитиву оспореног решења само означено да је захтев тужиоца основан, по оцени Суда, такав диспозитив је непотпун, јер из диспозитива не произлази да је тужени орган одлучио о судбини до тада спроведеног поступка јавне набавке у смислу одредбе члана 157. став 6. тачка 1. наведеног Закона.

Са наведеног, Суд налази да је тужени орган оспореним решењем учинио повреду правила поступка из члана 198. став 1. и 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10).

Полазећи од изнетог и одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, којим је прописано да суд решава без одржавања усмене расправе, само ако је предмет спора такав да очиглено не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, или ако странке на то изричито пристану, Управни суд је нашао да су се, у конкретном случају, стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене расправе.

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, применом одредбе члана 40. став 2. у вези са чланом 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде, с тим што је тужени орган у смислу одредбе члана 69. став 2. истог Закона везан примедбама суда наведеним у овој пресуди.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана: 23.02.2017. године, II-2 У. 1367/16

Записничар
Сандра Пауновић, с.р.

Председник већа-судија
Томислав Медвед, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СР